

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Theodosivs. 11. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

o] 26. [o

& damnatis tot intulit mala? Ah Domine! quid mihi factum esset, si mors oppressisset me statim post peccatum? Nihil millies damnasset me, si voluisses; noluiisti, quia amas homines, & dissimulas peccata hominum propter penitentiam. Aug.

2. Morbi, temporum vicissitudines, ignorantia, dolor, mors, mala denique omnia ab Adami peccato dimanarunt. Si Deus tot & tam acerbas penas dari voluit, & etiam nunc reperat pro peccato, (ut videatur) levissimo; dic age, quemad & quanta supplicia parat in altera vita? Si regnante misericordia tam severus est, quid futurus est, cum aderit tempus ira, & justitia?

3. In memoriam revoca peccata totius vitae tuz Veniam postula, & a te delictorum tuorum penas exige. Tu tibi conscient es, peccata commisisti aeternis suppliciis digna: nescis tamen, an penitentia tua deleta sint. Haec cogitatio, & humilitatem, & frumentum cuique ingenerare deberet. Status citius mori quam peccare, fuge vel umbram mortalis, avenialis peccati. Periculum est, quidquid Deum habet.

S. THEODOSIVS.

II. Januarii.

Videte itaque Fratres, quomodo cauti ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimentes tempus
S. Paulus ad Ephes 5.

THEO

THEODOSIUM Cappadocem antrum
Tajunt incoluisse, rectius regiam dicerent;
nam ad illud divertisse hospites primo itine-
ris sui die tres Orientis Reges memorantur.
Totus illi penus palmar, cella fons fuit, de-
liciaꝝ dactyli, herbæque & lachrymæ. Interim
fuit, cùm centum & amplius mensas paucis
panibus pasceret; aliàs, cùm Martiani hospes
esset, illeque panem sibi deesse quereretur,
THEODOSIUS in barba Martiani granum
hærente, frumenti conspicatus; quî potes, in-
quit, queri, qui tot panes in barbâ circumfers
simul granum in granarium ablazum totum
hoc complevit & veluti angustias hujus ac-
cusat, extra ostia se, miraculumq; effudit.
Aliàs magno Paschatis die, cum nihil in ci-
bum suppeteret, Numen **THEODOSIO**
mulum submisit instructissimum cibarijs;
quâ re ille impulsus, semper deinde egenis du-
plicavit pium stipendum. Jam mortis me-
moriam suis impensè commendavit. Eum in
finem sepulchrum quandoq; fieri jussit, in-
terrogavitque, ecquis eo tumulari vellet:
Voluit Basilius quidam, qui mox suavissimè
excessit è vitâ, nec tamen in odeo sacro vel
videri vel audiri delijt. Prænobilis Matronæ
filio, dum inter pueriles ludos lapus in fon-
teria

¶ 18. fo*

tem cedit, absens THEODOSIVS adfuit
ramen spectabilis, & ne aquis mergeretur
innocentia, cavit. Vestis ejus cilicina militū
Duci vice Loricæ fuit, & victoriæ peperit.
Sed & tibi contra hostem intestinum victo-
riam spondeo, si simili utaris Lorica.

Ex Surio,

M E D I T A T I O

De bono usu temporis.

1. Nihil planè restat temporis præteriti. Quod
abiēre florentes anni è quid horum super-
est, præter memoriam illicitarum voluptatum, qui-
bus eos contaminasti? Heus! quasi torrens fluit
vita mea, & quasi somnium præteriit. Poteram the-
sauros cœlestes mihi comparare, nec comparavi.
Ubi nunc amatores sæculi, quos vidisti divitiis, &
voluptatibus circumfluentes? ducunt in bonis dum-
juos, & in pundo temporis ad inferna descendant. Job.

2. Præsens tempus, est in manibus nostris: eo
itaque sanctiūs utamur, quam præterito. Momen-
taneum quidem est tempus præsens: sed momentū
grande, à quo æterna vel felicitas, vel infelicitas
pendet. Hoc momentum requirit DEUS; an ipse
denegaturus es? Etiam si forent æterna tolerandi per-
ad DEI fruitionem, an jure conqueri posses? qui.

3. Futurum tempus incertum est; nescis planū
numerum arenularum horologij vitæ tuæ. Non po-
tes vel unicum momentum tibi polliceri. Infelix
quorum

adfuīt
eretur
nilitū
eperit.
victo-
ca.

quorū tot vana consilia? unum accipē consilium?
Ne pēperām abbas tibi tempore.
Hunc diem, quasi supremū; hanc horā, quasi
ultimā transīgas. Id si sedulō quotidie feceris,
nec otio, nec peccatis indulgebis. *Omnem, tredicē*
diem tibi diluxisse supremū.

S. ARCADIVS

12. Januarij.

*Si sustinebimus & conregnabimus: si
negaverimus, & ille negabit nos.*

S. Paulus 2, ad Tim. cap. 2.

More Solis Virtus hoc pulchriūs niter,
quò diutiūs latet. Testem ARCADI-
VM adduco. Hic sevientibus ubique terra-
rum in Christianos Tyrannis, sive homo ti-
more aliquo, sive Christi mandato inductus
posthabitis Fidei fortunis omnibus, fugâ se
subduxit, & aliquamdiu latebras habitavit.
Sed nimitem, ut vineceret, fugit; ex latibulis
suis velut insidiis hostem expectavit. Etenim
an ipsi cum irruptione in domum factā, & non re-
lerandiperto ARCADIO ad tribunal de amicis ejus
quispiam raperetur, continuò adfuit; circū-
planventum inexpectatō Tyrannum graviterque
increpitum justit omnes pœnas in se experi-
ri;